

ҚИРҒОҚҚА СИҒМАГАН ҲИЙИНЧИ

Ич-этинги кемираётган асаббу- зарликни бировга айтсанг энгил тортасан. Миянғ бундай. Аммо ҳар дақиқда ҳаёлигини банд этган айрим бепасандликлар борки, минг қарра сузлама, барибир қўнглингда тош бўлиб тураверади.

Айтмоқчи бўлганларим кимлар- гадир ҳасрат туюлса, кимгадир кўнгли тоши бўлиб урилар.

Тирикликнинг зийнати — байрам. Айёмда киши ўзини энгил ҳис этади. Ором олади. Ҳаётидан ҳузур қиласан. Утмишимизнинг сандоси бўлгандан Наврўз айёмиди. айниқса, ҳаёлимиз, тилимиз, тани- миз яйрайди. Аммо баъзи киши-

лар қилигидан ўша қўнғуларни касал бўлиб қолаётганлар ҳам бор. Уч киши бўлиб бир ҳужайрага бордик. Ферма мудири чўпонларига Наврўз тантанасини қилиб бераёт- гани устидан чиқибмиз. Жой сой бўйига ҳозирланган. Ҳаммаёқ кўм- кўк. Манзарамисан, манзаро.

— Боримни тўкаман, — деди мудири ўтирганларга гайдади. — Ҳақ бериш — биздан. Ейиш-ичиш — биздан.

Шундоқ бўлдим. Кўз олдими- да икки яшиқ ароқ келтирилди. Бошланди қийқириқ. Бошланди иччи. Пайт пайлаб турган мусиқа- чилар ҳам ишга киришди. Икки қўл ичилгач, даврага бир пахмоқ

соқ йўргалаб кирса бўладими. У ўйинчи экан. Ширакайф кўзалар- нинг унга суқланганини тасвирлаб бўлмас.

Хотин-халак, бола-чақа ўтириб- ди. «Уйна гулгинам, уйна» қўши- қига ҳамоҳанг ҳолича ўйинчи му- қом қилади-ей, қирғоққа сиғмайди. Буям оқил қилгандек, ҳали ўйинг тизмасига ўтиради, ҳали бўйинг тизмасига ўтиради. Эвазига биров юз, биров беш юзалини қўстиради, дег. Айримларини бир соат ичда ҳам тизаси, ҳам чўнтаги ёра бў- либ кетди-ёв.

Мудири эса сармаст. Ҳиётичини кучоқлайди. Пул қўстиради. Қуло-

ғига бир нималарни айтиб қийқи- ради.

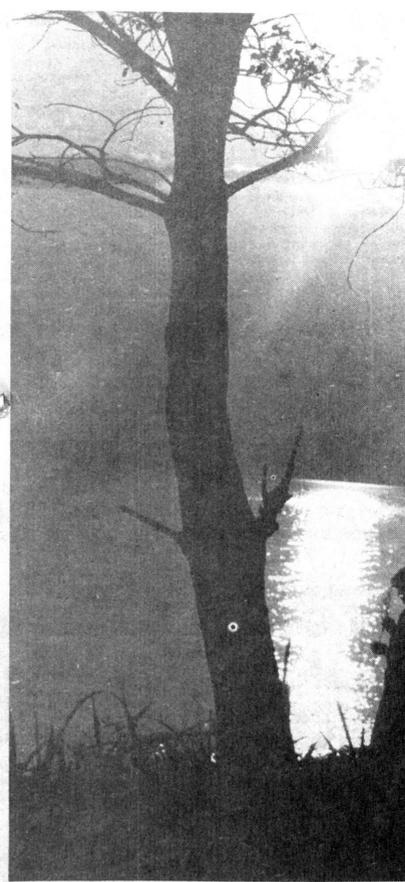
Қани энди уларга бу айём ифбат, ҳаё, ибо, чин инсоилин байрамли- гини тушутириб бўлса!

Бошқа жойда кўнглини етакчи- сирни фрон устиди кўрдим. — Ҳиётичини тошиб келасан. Ҳиётичи- гача тантаналарин бошламайми. Ким чиқарган ўзи, ҳақ байрам- лариди отарчиларнинг беҳаёлиги қилишгича имкон беришни? Ҳа- лиги — раис олдиди бош эгиб турган киши Ҳиётичини қардан топсин! Тўқилчиқ қилвергач, қўчадаги бе- ҳаёни олиб келаверида-д.

Қани энди маъқул-манзур фар- монлар қатори яна бири чиқса-ю, ҳақ байрамлариди начилиқбошлик, беҳаёлик, исрофгарчиликлар бар- ҳам топса. Ҳақ байрамиди ҳақ- нинг ўзи ўйин-қўлгу қилса.

Кўрбон АЛИ,

«Туркистон» мухбири.

СОЙ СОҲИЛИ СУЛИМ-СУЛИМ СОЙ БУИГА ТУШДИ ҲУЛИМ... Ш. ОЛИМОВ олган сурат.

Мухаббатнома

АХД

Хукмини ўқиди бешафқат йиллар, Бизга аталгани ғам экан фақат, На сенга зийни хуш кўрдим тақдир. На менга қайрилиб боқди муҳаббат. Сен унда, мен бунда бир юпанчга зор.

Кел, менинг қасосли кўзларимга боқ. Гар улуг жанг экан дунёда яшаш, Биз ҳам қўлимизга тугтайлик яроқ. Майли, рақиблар ҳам бўлсинлар омон, То улар бор экан хушёр тураимиз.

Кел гулим, ўқисма барибир бир кун Армонлар кўксига ханжар урамиз.

Шухрат ҲАКИМОВ.

«ЯНА ҚАЙТИБ КЕЛАРМИКИН?!»

- «Мен жуда қийналиб кетдим...»
«Улим нақадар даҳшатли...»
«Улар емон бўлгани учун мен ҳам емон бўлдим.»
«Сизни қўмсаяпман.»

Рашксизлик— мунофиқлик аломати
ЕКИ БУЙДОҚ ИГИТ БИЛАН СУҲБАТ

ШУР РУБЎДҒЕ УНГ ШУҚУ

— Ҳурматли Асрор ука, жинда сизни уйлантиришмоқчи экан. Буйдоқлик ҳам ўзинга хос бир давр-да, унинг қайси жиҳатларини ёқирасиз!
— Қандай жавоб берсам экан. Буйдоқликни йигитнинг энг гулган даври деб билан. Бемисоли эркин қушиқ, хоҳланг томонингизга учиниш- гиз мумкин. Уйлангандан сўнг эҳтиёткор бўлишингиз даркор. Юриш-туришингизда қандайдир чегара бўлади. Аввалгидек энди кўча-куйда қизларга гап отолмайсиз. Илоҳи бори- ча ўзингизни узоқроққа олишга ҳаракат қиласиз. Акс ҳолда қанотингизни қайриб қўйсиз.

Кўпчилик муҳаббатни ўт- кинчи ҳис, ёш ўтган сари у ҳам унутилиб боради, деб ҳисоблайди. Мен ҳам очинг Ушанда ёши қирқларни қо- ралаб қолган, тўрт фарзанд- нинг онаси: «Уни ҳали ҳам севаман», деб севган Йигитчи- ни эслаганида ҳайратда қол- ган эдим. Бу айнинг исми — Нигора. У билан касал- хонада танишганми.
Бир кун Нигора опа кў- лимдаги китобга ишора қи- либ: «Муҳаббат ҳақидами?» деб сўради. «Ҳа», жавобини олган: «Ҳеч тоғат қайрмай- ман шундай китобларга!» Кўнгли қўнганнинг борми? — деди. Довдираб қолди- м, кейин: «Нима эди?», деб сўрадим.

га юринг, гап бор», деди. Юрагим ёмон хабарни сеза- ётгандай қаттиқ эра бошла- ди.
Отаси кўзим очиклигиди тўнгири кўриб қолди, деб бир қариндошнинг қизини олиб берибди. Юсуф отасини раёйини қайтаролмай уйла- нишга мажбур бўлибди. Ҳат- то, бирорта гуруҳдошларини тўйга айтолмайтган. Шунга ҳам уялиб келолмаётган экан.

Дилимдагини сизга айтаман
Асло ўқсинманг, Нигора опа!

— Мен бу гапларни эшитиб, гангиб қолдим. Ахир, бирор марта ҳам уни ўзимдан айри- тўйда Юсуфни учратиб қол- дим. Кўзимга ўша ерда эрим ҳам, болаларим ҳам, тўйхонадагилар ҳам кўрин- мади. Мен Юсуфга, у менга тикилиб ўтиравердик. Тур- муш уртोगининг: «Нигора, сен ўйга болаларин олиб ке- тавер, мен эса кейинроқ бо- раман», деган сузларидан сўнг ўзимга келдим.

Эрим билан сал чиқишол- май қолдик. Сал эмасу, аж- рашиб кетишимизга бир ҳа- қ қолди-да. Мен энди у билан ҳеч қачон яшасам керак, деб ўйловдим, унинг қандайдиги тасаввур қилолма- йсиз. Ўша кун ёмғир шарит- лаб қуяётган эди, автобус қўриқдагача пайда келдим. Бу нарса ҳеч одамнинг ағлига сиғмайди-да, ўзи. Алам ус- тиди шунча йўли қандай босиб келганман, билмайман. Бошим айланиб, кўзим кўр- май қолди, кўп ва тўхтовсиз юрганым учундир балки. Бу- рилишга етай деганимда бир қизил «Жигули»нинг тагига кириб кетаёзим. Улим нақа- дар даҳшатли бўларкан, энди ўлим деганимда, бахтимгами, бахтсизлигимгами, ёнгинам- дан пальтонимни силаб ўтди, фақат, сал қолди-да. ماشина ўтиб кетгач, ерга ўтириб қо- лиман. Кўчада яхшим ҳеч ким йўқ экан. Қай аҳволда уйга кириб борганим тасав- вури қилин-а, пальтонинг омадалари лой, кўзаларни қи- заритиб, шишиб кетган, рўмо- лин дийшиқ, этганидан сув киргани учун пайпоқларим янча қўл, рангимда ранг йўқ, умуман. Бир алфозда эдим. Унинг эйтиб келдим-у, тапириб ҳам ўтириб, ўзим- ни ташлаворибман.

Сизга айтганим шекилли, акаларим кўчолдиб. Ўтиб ўтиради эркимиз кўнча. Тога жонимга тескач «эркак киши эркакдай бў- лиши керак, менга эмас, ўзингизни хотинингизга эр- қилин» деганим, ҳам- маси шундан бошланди. Ака- си мен билан ўқанишиб, ота- онасига обдан ёмонлади. Она ҳам, ота ҳам, ука ва акалар

«ОЧИЛГАН КҲРИКМИШ»

Сиз нима дейсиз?

— Дабқчилик ака, ўзбегим ҳовли тўлғуна фарзанд кўр- сам, тўй қилиб элнорига ош берсам, қувончимни одемлар билан баҳам кўрсам дейдн. Ху- донинг берганига шуқр қил- миз.

Талабалик йилларимиз эди. Адаби- ёт доамизда Бобурнинг «Сочини» савдоси тушди, бошма бошдан яна... натвали газалини ўқиб бўлиб, чўқур хўрсиндилар: «Ҳа, мумтоз шоир- ларга осон бўлган, паранжи-чапон орасидан маҳбуобнинг конкиллими ёки киноли бермоқлариним кўриб қолса, бас, ҳаяжондан илҳом пари- сини ўзи шоир эзинини тақийлатиб келаверган. Ҳозирги шўрлик шоир- ларга қийин. Ерининг гузаллиги на- фақат ўзининг, балки барчаиинг кўз олдига намоён бўлади. Ана энди шоир бечора маҳбуобни қандай тах- рифлашга ҳайрон сарсон...»

боланинг тугилишига қарши эмниш. Мен Нурғизага бундай қилмаслигини айтиб, йигит билан эми галлашига ваъда бердим. Нурғиза Хоразмдан, олийгоҳ ётоқхонасиди яшайдн. Кўрс- дош дўсти Фарҳод эса қарама-қарши хонада турар экан. Пинҳона кўз уриштиришлар, ошқонлардаги суҳ- батлар бўндай ёлланган бўлиди. Кейингил бундай суҳбатлар хонага кўчиб, тонг отгунча давом этадиган бўлиб- ди. Нурғизанинг тугулган кунн ишон- ланганидан оқшом эса Фарҳод шу ер- да тунаб қолибди...

Ушандан бошқисини келин қилиб оstonадан ўтказмайман, дейдилар». Бу гаплар юрагимни тилиб ўтса ҳам ўзимни босдим. Бу гуноҳ ҳар инқилибининг эканигини, бу энгил- талбик эвазига беғуноҳ норасиди қорбон бўлмаслигини кереклигини, унинг узви хар инқисини баравар тутишини айтганм. Фарҳод бепарво кўл сиптади. «Уйланиш» дегани сир- ли бир олағга кириш дегани. Нурғиза- нинг эса менга ҳеч қандай сирли томо- ни йўқ, — деди. Шундо, юқориди талабалик йилларимдаги доамиз- нинг суҳбатлари ёдига тушди.

қараганларни тошбўрон қилишган, киз болани йўлдан адаштирганлар бабога учрасан, деган ақида бўлган. Қани, дейман ўзимга ўзим, қани шарҳона адаб, шарҳона ладанай? Нега энди қизларимиз бунчалик шарткан, авваларимиз бу қадар дала- лашиб кетишдик. Нега энди бир пайт- лар Ҳазрат Навоий оёқлари гайди- ни кўзга суртишга тайёр бўлган мўз- табар авваларимиз бизнинг даври- мида келиб эркаклар учун «очилган қўнқоққа айланиб қолди» деб мен манна шу саволларимга қисман жа- вобини шу ердан — талабалар ётоқхо- насидан отқандан бўлидим.

— Савний суҳбатингиза учун раҳмат. Асрор, агар ор- зи бўлсангиз суҳбатин шу ер- да тўхтаиб, тўйдан сўнг давом эттирсан.

Ушанда курсдош йигитлардан би- ри «Ҳузаликнинг пинҳон бўлгани яхши-да, сирли нарса ҳаммиза ўзига қорлаб туради», деганди.

Фарҳоднинг хонасиди узоқ суҳ- батладими. «Ота-оная ҳомилдор авлини нима деб кўрсатаман. Отам, келиб-келиб ифратини сақлолганган қизни келин қилманми, демайдилар- ми. Онанинг узлари кўз остилари- га олиб кўйган қизлари бор экан.

Дарҳақиқат, сирли нарса тўзандир. Уша паранжи келин юрган малкинги биргина табассуми кўш кўрнганм, бегона нигоҳлардан узоқда юрган маъсума дилбарини кўзалариди ҳаёси шор юрагини чў бўлиб кўй- диганми, маҳбуобни рўхсирини бир бор кўриш учун оялаб интизор юр- гани уни жаннат парисига хури гил- монга тенг йилиши ўша сирлинидан эмаслигини! Уша пайтларда бир- онинг занфарисига энди кўзи билан

қандай бир пердасиди асраган қизининг бошовини йўқотган, ҳали ҳайдаган бурчини англаб етмаган, мўйлови эндигича сабаз уриб, ҳар бир қизга суҳбатин қарайдиган қони қайроқ ўспирин билан бир том ос- тиди йиғнаш ишашин ҳеч кимни таш- авишга солмас!»

Муҳаббат ҲАКИМОВА, «Туркистон» ойнамаси ходими.

